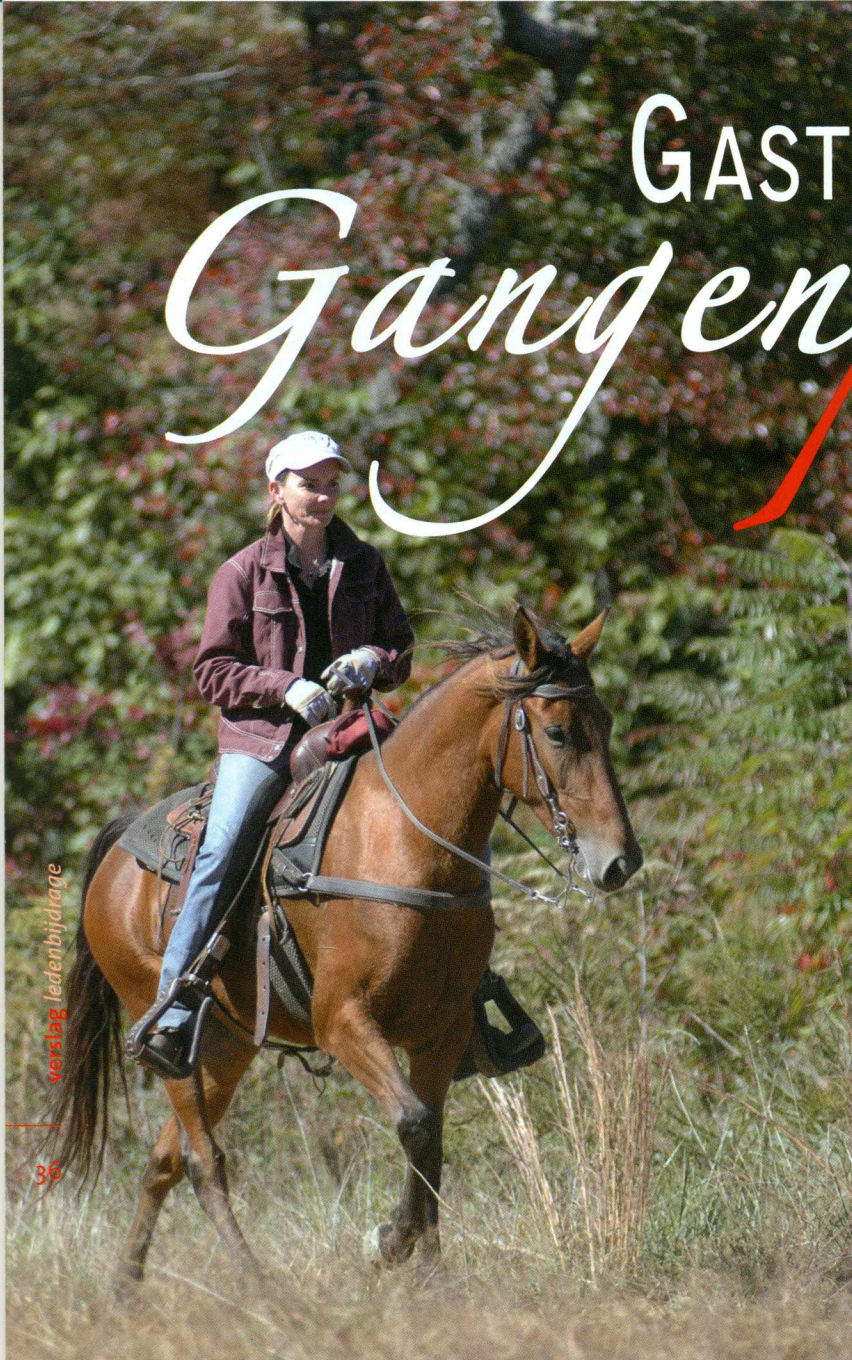


GASTVRIJHEID EN Gangenpaarden



verslag ledenbijdrage

35

In de heuvels van Tennessee staat ergens buiten een dorp een klein huisje omringd door glooiende weilanden, bossen en wilde dieren. Dit idyllische plekje voelt aan als ons tweede thuis. Al jaren mogen wij gebruik maken van het houten optrekje voorzien van sulfur (zwavelhoudend) water. Vreemd genoeg went de rotte eieren lucht binnen enkele dagen; je hebt weinig keus wanneer je dagelijks wilt douchen. De vloeren in het huisje kraken en liggen schots en scheef, soms met een verloop van wel twintig centimeter. Het heeft zo zijn charme.

Wanneer we de eerste dag laat in de middag arriveren worden we verwelkomd door een kudde van dertig paarden. Regelmatig komen ze tegen de schemering uit de heuvels naar de open weilanden om daar te grazen. Het zijn allemaal Tennessee Walking Horses, geboren en opgegroeid in deze heuvels, met een eigen sulfur waterbron op een domein van veertig hectare. De paarden zijn niet getraind, niet zadelmak en worden enkel in de koude wintermaanden wat bijgevoerd. Toch staan Oscar en ik te midden van deze kudde en komen de paarden ons één voor één begroeten om vervolgens hun eeuwige drang naar eten weer voort te zetten. Alle paarden zijn vriendelijk en laten

In oktober vlogen Oscar en ik wederom naar Amerika. Het afgelopen decennium zijn we al vele keren de grote plas overgevlogen om daar gangenpaarden te selecteren voor de Europese markt. Omdat elke 'vakantie' weer uitmondt in een fanatieke zoektocht naar dat ene speciale paard besloten we dit keer op voorhand dat we nu toch ook een aantal dagen de toerist zouden gaan uithangen. Natuurlijk kwam daar ook deze keer weer bar weinig van terecht. Tja, het bloed kruipt waar het niet gaan kan... [Tekst en foto's Sandra van den Hof, Pleasure Gaits](#)

zich betasten; uit niets blijkt dat ze nog nooit een halster om hebben gehad. Dit is zo bijzonder! De kleine guesthouse is onze uitvalsbasis voor bezoeken aan vrienden en onze zoektocht naar comfortabele gangenpaarden. Hier zullen we twee weken bivakkeren. Heerlijk!

Het is een fijn weerzien met onze vrienden en we worden al snel meegesleept naar verschillende locaties waar benefiet trailritten worden georganiseerd door lokale bewoners en allerlei andere activiteiten met paarden zijn. Voor we het weten zitten we bij 'de neef van de broer z'n vader, etc.' in de truck om het land en de dieren te inspecteren en hun fokproducten te bewonderen. Geweldig! Iedereen is even aardig. Dit gebied is verre van rijk en de mensen leven er simpel en in harmonie met elkaar. Ruilhandel is hier nog volop gaande en familiebanden zijn heel sterk. We bezoeken lokale fokkers en iedereen trekt zijn beste paard van stal.

Wat voor de lokale bevolking een goed paard is, heeft voor ons soms geen enkele waarde door gebrek aan papieren of omdat het een litteken heeft. De paarden hier in Tennessee zijn echte gebruiksdieren en moeten

